

Legyen érvényes az agráriumra is!

Január 1-jén lép hatályba az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény, rövidítve az Ákr. Az új kódex feladata, hogy a megszámlálhatatlan módosításon átesett és emiatt koherenciáját veszített közigazgatási eljárási törvény helyébe lépve a minden hatósági eljárásban közös szabályok minél egyszerűbb, közérthetőbb és tömörebb lefektetésével segítse az ügyintézők munkáját, az ügyfelek számára pedig az egyszerűbb, kiszámítható ügyintézését. Máhr András, a Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetségének főtítkárhelyettese görcső alá vette az új törvényt.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény alapvetően számos pozitív elemet tartalmaz. A kormány olyan közigazgatási hatósági eljárásról szóló törvényt igyekezett alkotni, amely biztosítja, hogy a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességesen, ésszerű határidőn belül, indokolt döntéseket hozzanak, és közigazgatási perben való elbírálására alkalmas módon intézzék el az ügyeket. Máhr András kiemelte, hogy az új törvény egyebek között az ügyintézési határidőket szabályozza újra, több esetben lerövidítve azokat, továbbá megteremtí az egyablakos ügyintézés feltételeit. Azt is rögzíti, hogy az államnak a már rendelkezésére álló adatokat tilos újból bekérni. Erre példa, hogy ha egy magánszemély jogosítványt igényel, akkor a lakcímnnyilvántartás alapján ezután nem kell igazolnia a lakcímét. A főtítkárhelyettesnek összességében pozitív a véleménye az új törvényről.

Kedvezőtlen változások

Az Országgyűlés előtt van egy törvénytervezet, amelynek címe Az egyes agrárszabályozási törvényeknek az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénnyel összefüggő és más célú módosítása. Ennek a törvénytervezetnek – amely nem mellelleg 17 törvényt kíván módosítani – az a legnagyobb hibája, hogy

zömében kiveszi az Ákr. hatálya alól az agrárium jelentős kérdéseit, ügyeit. A módosító indítvány külön szabályokat állapít meg az ingatlan-nyilvántartásra vonatkozóan, és jelentősen változtatja a mezőgazdasági támogatások igénybeviteléről szóló törvényt. Így viszont jó néhány olyan intézkedés születik, amelyek felülírják az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényt, és számos olyan eltérést tartalmaz, ami a termelők, a gazdák szempontjából kedvezőtlen.

A konkrétumokról szólva a főtítkárhelyettes elmondta, hogy a törvényjavaslatban a Magyar Államkincstár rendelkezésére álló időt jelentősen bővíti, adott esetben 70 napot ad az ügyek intézésére. Míg az Ákr. egyértelműen kimondja, hogy az állampolgároknak ezentúl nem kell olyan adatokkal szolgálnia, amelyekkel az állam valamelyik hatósága már rendelkezik, addig ebben a törvényjavaslatban számos esetben „felmentést” adnak az államnak, és az érintett ügyfélnek a megjelölt esetekben mégis adatokat kell szolgáltatnia. Ráadásul, ha a Magyar Államkincstárnak másik hatósághoz kell fordulnia bizonyos információért (NAV, Nébih stb.), akkor az egyébként is 70 napos határidő meghosszabbítható.

Az egyik legszembetűnőbb probléma, hogy bizonyos határidőket egyáltalán nem szabá-

lyoznak. Ilyen például – leginkább ez érinti a gazdákat – a pályázatok elbírálásának határideje. Máhr András nem véletlenül beszélt erről, hiszen a legutóbbi tapasztalatok szerint a Vidékfejlesztési Program keretében benyújtott pályázatok elbírálása akár egy-másfél évnél is tovább tartott. A törvényben semmiféle olyan kitétel nincs, ami arra vonatkozna, hogy a benyújtott pályázatokat 30, 70 napon vagy fél éven belül el kell bírálni. Továbbra is maradhat a jelenlegi ex-lex állapot, vagyis a benyújtott pályázatok elbírálása a hatóság kénye-kedve szerint történik. Ennek negatív következményeit mindenki tapasztalta, látja, ismeri.

Diszkriminatív döntések

A pályázat elbírálási idejének csúszása súlyos károkat okozott a mezőgazdasági termelőknek, a gazdáknak, nem véletlenül kérték, hogy a kormány szüntesse meg ezt az állapotot. Ha egy gazdálkodó másfél éve adott be egy pályázatot, amit most bírálnak el, időközben minden körülmény megváltozott. A gazda úgy adta be a pályázatát, hogy megkért három árajánlatot a gépekre vagy a technológiára, megegyezett a kivitelezővel, aki megépíti a beruházását. Csakhogy időközben az ajánlati kötıtségek megszűntek, a kivitelező talán már el is ment az országból, és olyan súlyos anyagi kára keletkezett, amit nem tud kompenzálni.

Azt sem szabad kihagyni a sorból, hogy a kormány diszkriminatív módon határozta meg a támogatás igénybevitelének lehetőségét, hiszen a támogatások 80 százalékát kizárólag kisüzemek nyerhetik el, magyarán a kistermelők hátrányos helyzetbe kerültek. A pályázók mindegyike komoly számításokat végez arra vonatkozóan, hogy mibe kerül majd a tervezett fejlesztés, beruházás.

De amikor két év után eljut odáig, hogy szerződhet, azzal kénytelen szembesülni, hogy az építési költségek több mint 30 százalékkal nőttek, és a technológia és a gépek árai is emelkedtek.

Máhr András szerint, ha az Ákr.-tól eltérő törvényeket hoznak, akkor szabályozni kell a hatósági magatartást. Az, hogy a gazdák így jártak, egyértelműen az állam felelőssége. Úgy tűnik, hogy ezen a helyzeten már nemigen lehet változtatni, de nem kellene-e törvényi garanciát adni arra, hogy a pályázatok elbírálása időben megtörténjen?

Ügyfélbarát módon

Az sem érthető, hogy az ingatlan nyilvántartással kapcsolatos ügyeket miért veszik ki az Ákr. hatálya alól. Persze, minden kivételre van magyarázat, sőt, akad néhány érthető kivétel. Nemcsak a földről és a földtulajdonosokról van szó, hanem a lakásokról, a lakóingatlanokról. Ha már Ákr.-t készít a kormány, akkor itt kellene érvényesülniük a leginkább azoknak a garanciális szabályoknak, amelyek az állampolgárok ügyfélbarát módon való kezelését előírják. Nehéz magyarazatot találni arra, hogy miért kell kivenni az agrárium ügyeit az Ákr. hatálya alól. Az állam dolga az volna, hogy a gazdák ügyeinek intézését leegyszerűsítse, minél könnyebbé tegye, mondta végezetül Máhr András.

H. GY.